

ותן חלקנו בתורתך

שיתת התעמקות על פי דרך עץ החיים

מי לוחש לך?

פרשת בראשית תשפ"ז

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

www.rachlin.org.il

✉ rachlin@rachlin.org.il

☎ 02-6520002

📍 יפה רום 40 ירושלים ת"ו

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

© כל הזכויות שמורות

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

ושיהיה ככה יותר כבוד לה' יתברך. מצד שני, זה הימור לא קטן, כי מי אמר שבאמת זה יצליח? עובדה שלא עבר הרבה זמן וכבר בסוף הפרשה יש את הגזירה של המבול.

אומר ה'תנא דב' אליהו הקדוש שאם ה' לא היה מעביר על הראשונות, העולם לא היה מתקיים, ולכן העביר על הראשונות. כל זה בתקוה שאברהם אבינו יעמוד בנסיונות, כשיבוא, כשיוולד. וברוך ה' שהיה את נח שהציל את המצב, שהיה צדיק.

בקיצור, החיים הם מלחמה. הבריאה זה מלחמה – בין הסטרא אחרא, הנחש הקדמוני, הס"מ, מהצד הרע, לבין הקדושה. זה הכל.

מה זה הקדושה? הקדושה זה מה שה' ציוה, התורה הקדושה, מה מותר, מה אסור. אז לומדים הלכה, מה מותר ומה אסור, אבל התורה כוללת פרד"ס: פשט, רמז, דרש וסוד. בתוך הסוד הזה יש פנימיות התורה, יש את החסידות, מוסר, וידרך עץ החיים, שזו הארה חדשה שמתאימה לזמן הזה – מפת הקרב, להבין את הענינים, את המלחמה הזו, באופן הרבה יותר מדעי נקרא לזה ככה, יותר מדויק.

הנה, ה' יתברך ציוה לו לא לאכול מעץ הדעת. טוב, היה גן עדן, מכל העצים הם יכולים לאכול, מהעץ הזה לא, 'אם תאכלו תמותו'. שום אזהרה על הנחש. ה' לא אמר 'אל תשמעו בקול הנחש', ה' יתברך אמר לא לאכול מעץ הדעת. טוב. אבל הנחש היה שמה זמין מאד, וכשראה שחזה מתקרבת לעץ התחיל לדבר אֶתָהּ. איך אומרים? בשתי מכות קטנות הפיל אותה בפח. אחר כך היא הפילה את אדם הראשון.

מי שיודע קצת קבלה יודע איך ירדו ונפלו כל העולמות, התקלקלו. זה לא רק שהם גורשו מגן עדן וכמה קללות,

ערב טוב! שבוע טוב, שנה טובה! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת בראשית תשפ"ז. ובשם ה' נעשה ונצליח. כמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין, להקיף, את ענין הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך הרוחנית שאנחנו משתדלים ללכת בה.

מעניין הענין של ההתייחסות של התורה לאדם הראשון. מצד אחד הוא כלל את כל הנשמות, אז הוא היה ענק, ומצד שני "תפוח עקבו של אדם הראשון היה מִכָּהָה גלגל חמה" – כזה אור היה בו. מצד שלישי, בשניה הנחש הפיל את חוה, חוה הפילה את האדם, והתחיל כל הסיפור הארוך והמייגע של העולם הזה. מעניין הפער הזה.

חכמים אומרים שלא היה בהם יצר הרע עד שלא אכלו מעץ הדעת טוב ורע. אז בלשון שלנו הם מצד אחד היו ענקיים, מצד שני היו תמימים. הם היו תמימים.

מצד שלישי, האשה לא היתה ממש תמימה כשהיא דיברה עם הנחש ולא ברחה ממנו, וגם התחילה 'להתפלסף' כמו שאומרים, והוסיפה משלה. ואחר כך כשכבר אכלה מהעץ, מפרי העץ, וראתה שהיא תקבל את העונש שמגיע לה – מות, אז היא נתנה לאדם כדי שהוא לא ישאר לבד וה' יביא לו אשה אחרת. קנאה של האשה הראשונה.

רחל אמנו תיקנה את הקנאה הזו. במה? בזה שלא ביישה את לאה כשהחליפו אותה, היא נתנה לה את הסימנים שלא תתבייש, ולא דברה עם יעקב שהוא לא יכיר את הקול שלה לעומת הקול של לאה.

בקיצור, אומר המדרש "נוֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם", אומרים חכמי החסידות שאדם הראשון התכוון לשם שמים, התכוון להגדיל, "בְּרָבָה עִם הַדָּרַת מִלְכָּה", שיהיו הרבה נשמות במקום הנשמה הגדולה שלו – שזה מה שקרה, זה התחלק למלא מלא ניצוצות שזה אנחנו, בני האדם, עם ישראל –

"בְּצֶעֶת אֶפְיָךְ", כן? וכן הלאה, שיהיה קשה בהריונות, לא, וגם הנחש קולל, גם האדמה – אבל כל הדרגות העצומות שהיו הסתלקו, כל העולמות ירדו.

בא עם ישראל, על ידי תורה ומצוות אנחנו צריכים להעלות את הכל מחדש, את כל הניצוצות, לעשות את כל התיקונים, בכל ה'צנרת' נקרא לזה ככה – עד שנתקן את הכל, מה שאנחנו פגמנו בגלגול זה ובגלגולים קודמים, עד שנגיע לדרגת אדם הראשון, ועד שנעלה מעל לדרגת אדם הראשון בגאולה השלמה. זה סיבוב רציני. אצל ה' יתברך זה פחות רציני, כי אצלו אלף שנים זה יום אחד. אצלנו אלף שנים זה אלף שנים. לפעמים גם יום אחד זה אלף שנה מרוב צרות, ה' יעזור.

אז לא היתה אזהרה פה. זה מאד מעניין. 'עץ הדעת טוב ורע הזה שמורי', 'לא לקחת משם, לא לאכול משם. זה אסור', זה מקום 'מגודר' נקרא לזה ככה. זה לא היה מגודר, הלואי והיה מגודר. אם יש אזהרה ספציפית על איזה משהו שיצא לעשות פיגוע, מחפשים אותו, תופסים אותו וזהו, בעזרת

ה'. אבל כאן הנחש הקדמוני – לא היתה שום אזהרה עליו, לא היה שום תכנון, שום מפת הקרב, שום כלום. לא היה. רק אזהרה כללית, איזו ידיעה מודיעינית כללית: לא לאכול, זה אסור לכם. אם תעשו ככה – זהו, זה העונש שלכם.

'ולמה שנרצה לאכול? יש לנו מספיק, כל העצים, מה אנחנו צריכים את זה?' – אה, העץ הזה מושך, 'יתאווה הוא לעינים', כן, גם להשכלה, 'ונחמד העץ להשכיל'. זאת אומרת, אולי טבע האדם שאתה אומר לו 'זה אסור' – אה, ברגע שאמרת לו שזה אסור, יש לו כבר חשק לבדוק למה זה

אסור, מה יש שמה, מה קורה – אבל עדיין לא היה להם את היצר הרע. ההתגלמות של היצר הרע זה הנחש הקדמוני. לא היה ברור להם שהוא יבוא לנסות אותם, איך הוא ינסה אותם, מה הוא יעשה.

הוא בא לחוה, ולא בא לאדם. "נשים דעתן קלה". מה זה דעתן קלה? קל לפתות אותן יותר. ויש להן תבונה, בינה יתרה. יש להן בינה יתרה, יכולות להגיד 'טוב, הוא אמר לגעת'. אבל ה' לא אמר לא לגעת, הוא אמר לא לאכול. הוא דחף אותה, היא נגעה – 'אה, לא קרה לך כלום', 'לא קרה לך כלום, אז גם כשתאכלי לא יקרה לך כלום. זה סתם ה' אמר, כדי שלא תהיו כמוהו'. הוציא שם רע על הקדוש ברוך הוא – וזה לא היה מספיק לך גברת חוה אמנו? הנחש הזה מדבר נגד הקדוש ברוך הוא, מסית ומדיח. הוא המסית ומדיח האולטימטיבי, כמו שאומרים היום. למה להצטרף אליו?

חכמים באמת אומרים, מביא ה'תנא דבי אליהו' הקדוש: כשהמרגלים חזרו והם התחילו להוציא דיבת הארץ, למה שמעו להם? אז מה אם הם היו גדולי ישראל. היו צריכים

לא לשמוע אליהם, להוכיח אותם. עושים הפך רצון ה'. "כל מקום שיש חילול השם אין חולקין כבוד לרב". לא, הם התבטלו. גם פה היא התבטלה בפני הנחש. התבטלות בפני הנחש הקדמוני, אוי לנו, אוי לנו... אנחנו פה מהמצב שלנו קל לנו מאד להטיל דופי, 'איך היא עשתה דבר כזה' – אבל האדם נכשל בזה כל רגע. כל רגע שאדם עושה הפך רצונו יתברך, מוציא שם רע, מקבל שם רע וכן הלאה, עושה כל מה שאסור לפי התורה – זה כמו חטא עץ הדעת טוב ורע, זה לעבור ולמרוד כנגד ה'.

והנחש זה היצר הרע, הפרטי והכללי, שנמצא אצל האדם ומפתה אותו, מסית ומדיח כל הזמן. אדם יכול להיות צדיק כל היום, ובסוף היום הוא יבוא בערמומיות, ישתול לו איזו מחשבה ככה בקטנה, יקח אותו באסוציאציות המחשבתיות, מקיש מפה ומכיש משם – ומפיל אותו בפח בשניה. אם אדם לא ממש ב'היכון', בשניה אחת הוא גומר אותו, בעולם הזה או בעולם הבא, תלוי בחומרה. ואם בן אדם אחר כך במקום לבקש סליחה ולעשות תשובה הוא ממשיך – אוי ואבוי, "הרצחת וגם ירשת"?

וזה הדבר. אתם יודעים שאני תינוק שנשבה. כשהייתי ילד קטן בארגנטינה, משפחה חילונית, אז לא היו לנו ספרי קודש אבל היה לנו תנ"ך בספרדית, מגיל קטן נמשכתי לקרוא. אהבתי לקרוא קהלת. אבל קראתי בכלל. וואו, יש את כל הסיפור, אבל אין שמה שום הסבר על היצר הרע, על הנסיון, על הניסיונות, על הנפילות, על המלחמה, אין כלום. יש את הסיפור. והתורה יודעת מה היא אומרת ומה היא לא אומרת... אז אין את ההסברים של הקבלה כי זה רק הפשט, התורה שבכתב.

למה ה' ברא את העולם? מה הוא רוצה מבריותיו? איך זה עובד? איך הנהגתו עובדת? מה אנחנו גורמים במעשים הטובים? מה אנחנו גורמים רחמנא לצלן בעבירות, בכל העולמות? מה זה גילוי פנים? מה זה הסתר פנים? מעניין. לכן בסיעתא דשמיא חיברנו את הספר 'דרך עץ החיים', שיש בו את כל הידיעות שהיהודי צריך, מי שלא יודע כלום וגם גדול החכמים – כדי להבין מה אנחנו עושים פה. תורידו אותו חינם מהאתר, תוך שעה וחצי אתם בענינים, מבינים מה זו הבריאה, מה ה' רוצה, איך היצר הרע הפרטי והכללי עובדים, איך הם עובדים עלינו, איך להלחם, כל השלבים מהבריאה עד הגאולה, הכל בפשטות.

למה אני עושה את זה? משהו שאל אותי למה אני עושה מה שאני עושה? בגלל שאני תינוק שנשבה לשעבר. לא היה לי ספר. אף אחד לא היה שיסביר לי למה, מה אנחנו עושים פה, מי ברא את העולם ולמה.

כשקוראים באמת את סיפור בראשית רואים מי ברא את העולם, פחות למה, יותר איך, גם די בקיצור. נתן הרבה הסברים יחסית על כל הבריאה הגשמית של הפירות וכל

**"בקיצור, החיים הם
מלחמה. הבריאה זה
מלחמה – בין
הסטרא אחרא, הנחש
הקדמוני, הס"מ,
מהצד הרע, לבין
הקדושה. זה הכל."**

הפרינסה, שום דבר, לא מלחמות, לא צרות, לא מות, לא היה כלום. אז מצד אחד זה וואו. מצד שני, לא היו להם שום הגנות, שום הבנה שיבוא הנחש ויפיל אותם, ומה זה יעשה אחר כך, איזה סבל, אילו מלחמות, אילו צרות על האנושות ועל עם ישראל בפרט.

עד סוף התיקון כמה מלחמות בתוך הנפש אדם צריך לעבור, כמה נסיונות בלי סוף – לכלל עם ישראל מה שעובר ועוד עוברים, וגם כלל האנושות, כי יש בחירה לכולם. מי שעושה טוב יקבל טוב. מי שעושה ההפך יקבל ההפך. ככה זה. ה' יעזור.

עכשיו שיש את הכלים – שנעשה את העבודה. יש לבן אדם כלים, אז שיעשה את העבודה. גם אם קשה לו, ילחם עוד פעם ועוד פעם, לא יוותר. עד הרגע האחרון, עד נשמתו האחרונה – שלא יוותר, לא יוותר. אנחנו רואים הדרדרות אצל אנשים, אתה רואה את זה, 'מה אתה עושה? יא חביבי, מה אתה עושה? למה?' אה, הוא מושפע מפה משם, מהחבר הזה, מהדבר ההוא. להתחזק.

יהי רצון שכולנו נזכה, ושתהיה לנו שנה טובה ומתוקה, נתחזק בעבודתו יתברך, נעשה את העבודה לשמה כמו שצריך, "ובא לציון גואל" במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

וכל טוב סלה!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה – וגם להפיץ את 'ערב דא"ז', השירים האלה שה' שולח כמעט כל לילה שאני מנגן, וזה מחזק את הנשמות. תכנסו ל'ערב דא"ז' בבלוג שלנו באתר וזה יחזק אתכם מאד.

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה.

הענינים, כן? המאורות, כל מה שכתוב שם, אבל פחות על המלחמה. כלום על המלחמה. רק שאסור לאכול מעץ הדעת טוב ורע, ואם תאכלו זה יהיה העונש.

היום ברוך ה' שיש את כל פרד"ס התורה, יש הרבה במה לאחוז כדי להשמר ולהיות צדיקים. יש כבר נסיון מר של אלפי שנים של שכר ועונש, של נפילות בפרט ובכלל, ועדיין נופלים ועדיין הרבה מאד מעם ישראל תינוקות שנשבו ולא יודעים כלום. זה לא יאמן. לא יודעים כלום, כלום. כמו שכשאני הייתי בגיל חמש עשרה כשעליתי לארץ, לא היה אף אחד שיסביר לי שום דבר בענינים החשובים באמת – בירושלים, לא היה. גם לא היה ספר כזה. אני לא זכיתי. גם לא היתה הפצה של חסידות כמו שיש היום, ברסלב, חב"ד, ובכלל כל הזרמים שמפיצים, לא היה. לא היתה מודעות.

אבל גם היום עם כל התורה – אם אין 'דרך עץ החיים' חקוק מאד מאד בלב ובמוח, בן אדם יכול ליפול ולהתרסק. הוא יכול לחזור בתשובה, ואחרי כמה שנים תמצא אותו ה' ירחם איפה ובאיזה מצב. למה? למה זה קורה? כי אין את ההבנה המלחמתית, את 'מפת הקרב'. לא עוסקים בזה. עכשיו עוסקים בזה קצת יותר, אבל גם לא ברמה כדרוש, כנדרש. ולזה צריך "ומבשרי אֶחָזָה אֶלֹקִים": אדם לא צריך רק לקרוא – הוא צריך ליישם, וצריך שִׁנְיָה שהוא מיישם. אז יש לזה כח.

ה' יעזור. המלחמה הזאת תיגמר. מתי? בגאולה השלמה. הגאולה מתחילה בעזרת ה' במהרה כשיתגלה המשיח, יש שמה עוד שלבים, זה לא הכל חלק והכל קל – עד סוף הגאולה כשכבר אין יצר הרע, לא פרטי ולא כללי. אז מתחילים מות המשיח, אחר כך עולם הבא. ישתבח שמו לעד.

אולי זה טוב שלא ידעו כל כך, אז הם יותר אנוסים, בעצם היו די אנוסים. מצד אחד, היה גילוי פנים, ה' דיבר אתם, היו בגן עדן, לא היה חסר להם כלום, לא היתה להם טרחת

'ההתמדה בעבודת ה' ית' ע"פ דע"ה' מתוך הספר: 'דרך עץ החיים' מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

בדע"ה פועלים על פי הכלל 'צדיקים ילכו מחיל אל חיל', פירוש: ממלחמה למלחמה.

חשוב מאד להתמיד כל הזמן בכללי דרך עץ החיים כי ההתמדה הבלתי פוסקת, הרצינות, החריצות והמאמצים – בס"ד מביאה להשגת המטרה, לפי הכלל "לפום צערא אגרא". ללא התמדה משיגים מטרה חלקית, ובנקל האדם יכול למלא את זמנו בנושאים אחרים.

"ואינו דומה שונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחד".

אדם ההולך בדע"ה חי את דע"ה! הוא בוחן את המציאות באמצעות דע"ה, כך הוא נדבק בה' יתברך ובתורתו, כך הוא עושה את הבירור בין טוב לרע, כך הוא עושה את החלטותיו, כך הוא מתקן את פנימיותו – כי דע"ה תורת חיים היא. אלו כללים שאם נתמקד בשימוש בהם בכל תחומי החיים, נהפוך בעזרת ה' להיות עובדי ה' באמת למען שמו באהבה. אין לתאר את החשיבות של ההתמדה הבלתי פוסקת הזו. זה המפתח להצלחה. זאת בדומה לחולה שאמור להשתמש בתרופה לאורך ימים וכך היא תועיל למחלתו, ואם ישתמש בה באופן חד פעמי – היא לא תועיל למחלתו כלל.

בדע"ה רואים ברכה כאשר מקיימים את הכלל "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך".

מתוך נפשי – המחיר

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ז תשרי תשפ"ז

- א. אל תזלזל בזולת! יש תמיד מה ללמוד מכל בריה.
- ב. צריך לחיות את דע"ה כל הזמן. ואז בס"ד תראה התקדמות מופלאה.
- ג. דע"ה דורשת הכל! למען שמו באהבה.
- ד. אל תעשה מה שנוח – אלא עשה מה שבאמת צריך לעשות.
- ה. אל תחסיר מעבודת ה' שלך. זה גורם למינוס גדול במאזן הכללי! היצר הרע אינו עוצר לרגע.
- ו. לפעמים אדם אטום להשפעת הקדושה. התפלל עליו, והק' לו אהבת אמת – וסופו להפתח, בעז"ה.
- ז. המתנתי, חיכיתי, עוד ועוד ועוד, ומי שהיה צריך לעשות את העבודה לא עשה אותה.
- ח. הישועה תבוא פתאום. אתה מוכן?
- ט. אל תטעה: יש גם קליפות נחמדות. אך הן קליפות, ה'פך רצונו ית'.
- י. התהליך שהתחיל בחטא אדם הראשון – טרם הסתיים.
- יא. לכל דבר גשמי או רוחני בעולם הזה יש שורש למעלה, ויש לו מלאך ממונה "שמכה אותו ואומר לו: גדל!"
- יב. במקום לקחת אחריות על מעשיך ולתקן ולהתעלות – אתה משקיט את מצפונך בהוצאת לעז על הצדיקים?!
- יג. בעולם הזה לכל דבר יש מחיר ויש תקציב. כך גם בעולמות העליונים.
- יד. כל מה שאתה עושה כאן – משפיע שם, בעולמות העליונים! לטוב ולמוטב.
- טו. לעתים מהצער שאתה שרוי בו אחרי שפגעו בך – מסתלק ממך השפע האלקי! ואתה מסכן וכאוב. עליך להתאושש בתפילה ובבירור ובמלחמה, ולעשות "שְׁוִיטָה" – עד שהאור יחזור בס"ד.
- טז. ומדוע פגעו בך? נסתרות דרכי ה'! כנראה היה עליך קטרוג כל שהוא. "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו".
- יז. אדם שקשה לו להתחבר לאנשים אחרים ולהשתלב בחברה, חייב להתגבר ולהתאמץ בענין, ולא לוותר עד שיתגבר על הפחד או על הסלידה ויוכל להתקרב לזולת – כי האדם נוצר להתחברות, לא לבידוד!
- יח. לכל דבר יש מחיר: לוותר? יש לזה מחיר! להמשיך? יש לזה מחיר! מה המחיר שאתה מוכן לשלם, ולמה?
- יט. כל החיים הם אי ודאות אחת גדולה. "והבוטח בה" חסד יסובבנו".
- כ. הכנת הנשמות לגאולה היא הכנת הנשמות לגילוי פנים כללי!
- כא. אם אדם לא יתקן את מדותיו הרעות, מה יהיה בסופו?!
- כב. הטוב הוא טוב! הרע – הוא רע! אל תתבלבל.
- כג. דע"ה היא עמוקה וזורמת כעמקי הים. עד איזה עומק צללת בה?!
- כד. הצינור פתוח, השפע זורם – יש כלי?!
- כה. דע"ה כוללת את כל הפרד"ס.
- כו. למה בבית אחד האור דולק ובבית אחר חשוך? – דע"ה!

**לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים,
למען שמו באהבה – וגם את השירים שלנו, 'ערב דא"ז', המחזקים את כל הנשמות.
לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס.**